

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Qvae hoc II. libro continentur, vix fore vt à posteris vmquam facta fuisse creda[n]tur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

LIBRI SECVNDI
ARGVMENTVM.

CAPVT I.

- I. *Qua hoc II. libro continetur, vix fore ut à posteris vniquam facta fuisse credatur.*
- II. *Vnitas Ecclesia post Lutheri aduentum in varias partes scissa.*
- III. *Origo Anabaptistarum.*
- IV. *Muncerus eorum Apostolus prodit.*
- V. *Saxonia Dux ne Muncerum eijceret à Luthero impeditur.*
- VI. *Miracula Munceri eiusque discipulorum.*

 Ie ego te appello, chara posteritas. Quid tibi animi erit ista legenti? An cum Democrito incredibile maiorum tuorum ridebis stultitiam; an vero cum Heraclito tot ex vna Hæresi in vniuersum Mundum, adeoque super te quoque effusas miseras deplorabis? Inuenieatne fidem apud te quæ in hac tamquam tabula ad viuum representata adspicies? Crede sine vnum sæculum tot peperisse monstra; vnum Monachum tot apostatas? *Ad cuius tubam aperta abyssus, (a) tot maligni ac furiosi spiritus exsilerunt, qui pestilenti suo afflatu vniuersam Christianam rempublicam miserimum in modum infecerunt, omniaque depopulati sunt.* Mihi quidem funestam hanc turmam intuenti.

stant horrore coma, & vox faucibus hæret.

Nam quis Apelles aut Protogenes tot monstra ad viuum depingat? Conabor nihilominus: pictorem illum imitans, qui ingentem hominum turbam vel exercitum depicturus, ante signanos tantum & præcipuos duces cum omnibus lineamentis, armis & insignibus, reliquam vero multitudinem confusa quadam vmbra, hic capite, illic pede, ibi aliquo alio membro extante, expressit. Sic ego quoque præcipuos hæreticorum manipulorum, sub Luthero summo exercitus duce, præfectos, ad viuum, quoad potero, tibi representabo, cum eorum armis, insignibus & impedimentis; calorum, lixarum & reliquam mediastinam turbam digito tantum velut indicare contentus. Sed quemadmodum peritus belli dux hostiles copias è tumultu contemplan, non primæ tantum sed & postremæ aciei intentionem, iter consilia obseruat: sic prudens Lector exercitum hunc Ecclesiæ hostium aspiciens, non solum qui qualesq; fuerint qui primos ducunt

ordines, sed etiam qui agmen claudunt, facile obseruabit. Sed vt dixi, plerumq; eorum partem confusa tantum vmbra representabo. Nam quis in tanta, hominum dicam an monstrorum colluie, quæ etiam summus ipsorum dux detestatur, vllum ordinem seruare? Quis tam multiformem diuersitatem certis lineamentis & coloribus exprimere possit?

Ac velut annoxa erumpens ex arbore densum Vesparum (b) examen, magno cum murmure circum Hinc atq; inde volat, redit hæc, abit illa, volando seseq; impediunt, subitus supraq; feruntur, Et capita inter se quassant stridentibus alis.

Sic infra videbis confusam hanc & vagabundam diuersissimorum hæreticorum turmam sine ordine, tumultuario inter se prælio confligentem. (c)

II. Eo tempore quo turbæ & confusiones in Germania nasci cœperunt, quod fuit circa annum MDXVII. vniuersa Christianitas vna fide & religione erat vnita, non nisi vnum Deum agnoscebat, eius Vicario obediebat, eius statuta & decreta amplectebatur; sic vt vna omnium anima, sensus, vox, lingua esset: omnesque in vnius capitis nutu ac sapienti gubernatione acquiescerent. Vna tum erat Ecclesia, Catholica vere appellata, vt quæ sua Vniuersalitate tam omnium dogmatum reuelatorum, quam hominum tum præsentis, tum præteritorum sæculorum Christianitatem amplectebatur. At postquam Lutherus indiuisibilem hanc vnitatem dissoluit, pars illa auulsa momento temporis rursus in infinitas alias diuisa fuit: (d) vnde primus huius diuisionis auctor ita fuit attonitus, vt facti pœnitere, ac remedium velle quærere videretur. Sed facile intelligebat, operam & oleum se perditurum. Sic enim inquit: (e) *Quid hoc esse dicam? Vix vnum os diaboli obturo: & ecce decem ille alia aperit.* Tum enim quisq; inter primos esse volebat. Vnus clamabat: *Ecce hic Christus, (f) alius contra: Non ibi est, sed ecce apud me.* Omnes à Deo excitatos, à Deo missos se dicebant: non aliter quam si Spiritus Sancti assententia non minus infallibiliter vnicuique singularim, quam Ecclesiæ generatim esset promissa. (g) Licebat vnicuique de Deo sentire, scribere, & loqui quid & quomodo vellent, nullo antiquæ

a Apocal. 9 prolixè Lutherus cum sequacibus describitur. b Apocal. 9. Locustis assimilantur Lutheri sequaces. c idcirco S. Ioan. loco cit. Vocat. Locustas armatas in prælium d. & nec. histor. Aug. conf. fol. 15. & 16. e colloq. mens. fl. 158 b fol. 273. b. & in præfat. in 1. Tom. Germ. ten. f. Matth. 14. g Eder inquisi. EUANG. part. 1. fol. 9.